

NADER GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET houdende regelen tot beperking van de vrijheid tot het aanbieden en verstrekken van geschenken in verband met het uitoefenen van een bedrijf. (Wet beperking cadeaustelsel.)

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het ter bevordering van een ordelijk economisch verkeer wenselijk is regelen te stellen teneinde de vrijheid tot het aanbieden en verstrekken van geschenken in verband met het uitoefenen van een bedrijf te beperken;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedgevonden en verstaan bij deze:

Artikel 1. 1. Deze wet verstaat onder goederen: lichamelijke zaken met uitzondering van geld en geldswaardig papier.

2. Zij verstaat onder het aanbieden en verstrekken van geschenken in de vorm van goederen mede:

a. het tegen een kennelijk slechts voor de schijn gevraagde prijs aanbieden en verstrekken van goederen;

b. het, kennelijk ter ver sluiering van het aanbieden en verstrekken van geschenken, aanbieden en verstrekken van goederen met andere goederen tegen een gezamenlijke prijs;

c. het aanbieden en verschaffen van de mogelijkheid tot het deelnemen aan wedstrijden, loterijen — andere dan loterijen in de zin der Loterijwet (*Stb.* 1905, 171) — prijsvragen en dergelijke, waarbij als prijzen goederen worden beschikbaar gesteld;

d. het aanbieden en verschaffen van de mogelijkheid goederen te verkrijgen, die door een derde als geschenk worden verstrekt;

e. het aanbieden en verschaffen van een recht tot gebruik van goederen.

3. Zij verstaat onder het uitoefenen van een bedrijf, voor wat betreft een bedrijf waarvoor een vestigingsbesluit of een vestigingsbeschikking krachtens de Vestigingswet Bedrijven 1954 (*Stb.* 99) geldt, hetgeen dat besluit of die beschikking onder het uitoefenen van dat bedrijf verstaat.

Artikel 2. 1. Het is verboden in verband met het uitoefenen van een bedrijf geschenken aan te bieden of te verstrekken in de vorm van goederen, tenzij deze van dezelfde soort zijn als goederen, welke bij het uitoefenen van dat bedrijf tegen betaling plegen te worden verstrekt.

2. Het in het eerste lid vervatte verbod geldt niet, indien aannemelijk kan worden gemaakt, dat bij het aanbieden en verstrekken der geschenken niet wordt onderscheiden tussen directe of indirecte afnemers en niet-afnemers.

3. Het in het eerste lid vervatte verbod geldt evenmin ten aanzien van het aanbieden en verstrekken van geschenken aan wederverkopers van goederen, als bij het uitoefenen van het betrokken bedrijf tegen betaling plegen te worden verstrekt, en aan bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen, naar Ons oordeel in economisch opzicht met zodanige wederverkopers gelijk te stellen groepen personen.

Artikel 3. Het in artikel 2, eerste lid, vervatte verbod geldt voorts niet:

a. voor het op grond van de verstrekking van een goed aanbieden en verstrekken van een geschenk in de vorm van een goed, dat pleegt te worden gebruikt of verbruikt bij het gebruiken of verbruiken van een goed als het eerstbedoelde, mits het geschonken goed voorzien is van een bij normaal gebruik in het oog vallend, onuitwisbaar kenmerk, dat daaraan een duidelijk reclamekarakter geeft;

b. voor het aanbieden en verstrekken van geschenken in de vorm van kleinigheden van geringe waarde;

c. voor het naar algemeen of plaatselijk gebruik op gezette tijden aanbieden en verstrekken van geschenken.

Artikel 4. 1. Onze Minister van Economische Zaken kan van het in artikel 2, eerste lid, vervatte verbod vrijstelling verlenen voor geschenken in de vorm van door hem aan te wijzen goederen.

2. Hij kan op daartoe strekkend verzoek van bedoeld verbod ontheffing verlenen, indien naar zijn oordeel bijzondere omstandigheden daartoe aanleiding geven.

3. De vrijstellingen en ontheffingen kunnen onder beperkingen worden verleend; aan de vrijstellingen en ontheffingen kunnen voorschriften worden verbonden.

4. Onze Minister kan de hem in het eerste en het tweede lid verleende bevoegdheden overdragen aan de Sociaal-Economische Raad. Hij kan de hem in het tweede lid verleende bevoegdheid overdragen aan de Kamers van Koophandel en Fabrieken. Bij de overdracht kunnen ten aanzien van de uitoefening der bevoegdheid regelen worden gesteld.

5. De Kamer van Koophandel en Fabrieken kan een uit haar midden te benoemen commissie opdragen al datgene te doen waartoe zij ingevolge een overdracht krachtens het vierde lid bevoegd is.

Artikel 5. 1. Bij het indienen van een aanvraag om een ontheffing moet een bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen bedrag worden betaald.

2. De aanvraag wordt geacht niet te zijn ingediend, zolang het krachtens het eerste lid verschuldigde bedrag niet is betaald.

3. Op de aanvraag wordt binnen twee weken beslist.

4. Wordt de ontheffing verleend met beperkingen of voorschriften of wordt zij geweigerd, dan wordt de beslissing, in het laatste geval onder opgave van redenen, bij aangetekende brief aan de betrokkene medegedeeld.

Artikel 6. 1. Een ontheffing wordt ingetrokken, indien de te harer verkrijging verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op de aanvraag een andere beslissing zou zijn genomen, als bij de beoordeling daarvan de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest.

2. De intrekking wordt aan de houder onder opgave van redenen bij aangetekende brief medegedeeld.

Artikel 7. 1. Tegen een besluit van een Kamer van Koophandel en Fabrieken tot verlening van een ontheffing met beperkingen of voorschriften, tot weigering of tot intrekking van een ontheffing kan de betrokkene op de gronden, vermeld in artikel 5 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie (*Stb.* 1954, 416), beroep instellen bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven.

2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt het niet binnen de gestelde termijn beslissen met een besluit tot weigering gelijkgesteld.

3. De artikelen 29—53, 55—65 en 71—73 van genoemde wet zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 8. Het is verboden ter zake van een aanvraag om een ontheffing onjuiste of onvolledige gegevens te verstrekken.

Artikel 9. In artikel 1, onder 2°, van de Wet op de economische delicten (*Stb.* 1950, K 258) wordt na het punt *n* een nieuw punt opgenomen, luidende:

„o. de artikelen 2, eerste lid, 4, derde lid, en 8 van de Wet beperking cadeaustelsel;”.

Artikel 10. Zolang na het in werking treden van de Vestigingswet Bedrijven 1954 voor een bedrijf een krachtens de Vestigingswet Kleinbedrijf 1937 (*Stb.* 619) vastgestelde regeling ingevolge artikel 33, eerste lid, van eerstgenoemde wet van toepassing blijft, verstaat de onderhavige wet onder het uitoefenen van dat bedrijf hetgeen bedoelde regeling daaronder verstaat.

Artikel 11. Deze wet kan worden aangehaald als „Wet beperking cadeaustelsel”.

Artikel 12. Deze wet treedt in werking met ingang van de zevende kalendermaand na de datum van uitgifte van het *Staatsblad*, waarin zij wordt geplaatst.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Economische Zaken,

De Staatssecretaris van Economische Zaken,